

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. A. W. S.**, zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým, Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2025, čj. OAM-14160-14/ZR-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2025, 69 A 3/2025-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Žalobce je státní příslušník Egypta. Na území České republiky získal povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Dne 27. 1. 2025 žalovaný zrušil žalobci povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (*zákon o pobytu cizinců*), a stanovil mu lhůtu k vycestování z území, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně do 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Současně byl žalobci vydán výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně na 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou však Krajský soud v Plzni zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu žalobce (*stěžovatel*) napadl kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu.

[3] Stěžovatel namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s § 3 správního řádu ve spojení s § 174a zákona o pobytu cizinců. Z § 87l odst. 1 písm. a) a e) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že zrušit trvalý pobyt je cizinci možné pouze za předpokladu přiměřenosti takového postupu. Správní orgán je tak povinen nejprve posuzovat intenzitu zásahu protiprávního jednání a ohrožení bezpečnosti, které cizinec pro stát do budoucna

představuje. Správní orgán je při rozhodování o zrušení trvalého pobytu povinen zohlednit rovněž rodinný život cizince.

[4] K přiměřenosti zásahu do svých základních práv stěžovatel uvádí, že žalovaný postupoval v rozporu s § 3 správního řádu, neboť stěžovateli zrušil povolení k trvalému pobytu, aniž by zohlednil jeho rodinný život. Stěžovatel má za to, že nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, neboť se dokázal napravit. V této souvislosti odkazuje na čl. 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) 1612/68 a o zrušení směrnice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 90,365/EHS a 93/96/EHS, podle kterého platí, že opatření přijatá z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti musí být v souladu se zásadou přiměřenosti a musí být založena výlučně na osobním chování dotyčné osoby.

[5] *Žalovaný* uvádí, že v tomto řízení musí stěžovatel tvrdit důvody, pro které kasační stížnost přesahuje jeho vlastní zájmy, což však nečiní. *Žalovaný* připomíná, že stěžovatel ve správním řízení nijak nespolečně pracoval, odmítl podepsat protokol, zaměstnanci žalovaného vyhrožoval, choval se arogantně a agresivně, verbálně urážel zaměstnance OSPOD a obviňoval je z rasismu. Stěžovatel měl možnost seznámit se se správním spisem a doplnit rozhodné skutečnosti, což však neučinil. K zásahu do stěžovatelova rodinného života a života jeho dětí žalovaný konstatuje, že stěžovatel svým chováním rozvrátil rodinné vztahy a negativně ovlivnil vývoj svých dětí. *Žalovaný* navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost.

[6] NSS předesílá, že v řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, z čehož plyne, že se musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve zabývat tím, zda kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. O přijatelnou kasační stížnost se ve shodě s ustálenou judikaturou může jednat, 1) dotýká-li se kasační stížnost právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou NSS řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje důvodná potřeba učinit judikaturu odklon; anebo 4) v rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Teprve je-li kasační stížnost přijatelná, NSS posoudí její důvodnost.

[7] NSS dále připomíná, že je na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soud poskytl přesvědčivou argumentaci a uvedl racionální důvody, pro které návrh přesahuje jeho vlastní zájmy. V posuzované věci však stěžovatel pouze tvrdí, že žalovaný postupoval v rozporu s § 3 správního řádu a § 174a zákona o pobytu cizinců, aniž by blíže specifikoval, v čem konkrétně spatřuje pochybení správního orgánu. Ani co do případného pochybení při výkladu veřejného pořádku či přiměřenosti rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit zásah do jeho hmotněprávního postavení. Kasační námitky jsou obecné, zcela nekonkrétní a neoznačují nic, čím by se krajský soud v napadeném rozsudku nezabýval.

[8] Se stěžovatelem nelze souhlasit ani v tom, že ve správním řízení, potažmo v řízení před krajským soudem, nebyla zohledněna jeho rodinná situace. Je zjevné, že krajský soud nejlepší zájem dětí a stěžovatelovu rodinnou situaci posuzoval (viz body 31 až 33 rozsudku). Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel své rodinné vztahy rozvrátil trestným činem, když se dopouštěl domácího násilí, manželku dlouhodobě týral a ohrožil ji na životě, neboť ji

pokračování

připravil o půlku sleziny. Krajský soud přihlédl též ke zprávám OSPOD, z nichž se podává, že stěžovatelovo chování jeho děti negativně ovlivnilo a že jeho absence je pro rodinné prostředí přínosnější. Jelikož byl stěžovateli udělen trvalý pobyt za účelem soužití rodiny, které stěžovatel svým chováním zjevně narušil, dospěl krajský soud k závěru, že zájem stěžovatele na jeho rodinném soužití nepřevažuje nad veřejným zájmem, aby stěžovatel již nebyl nositelem nejvyššího pobytového oprávnění.

[9] NSS proto s ohledem na výše uvedené uzavírá, že kasační stížnost je nepřijatelná. V této věci nevystala žádná otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková, kterou by bylo třeba řešit odlišně, a krajský soud se současně nedopustil ani hrubého pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, NSS ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu